

cf. Tim StadlB. 1142/42, Spiegel
Lichter

an H. Fetz

MGH

schicken!

Gez. 4. 11. 40.
H. B. ←

non amplius quā ternas syllabas. duplices non amplius quā senas

Tonos alii accentus. alii tenores nominantur. | habent.

Tonigū tres sūt. acutus. grauis. circūflexus. acutus cū ingreis
dictionib; tria loca teneat. ultimum & penultimū. & antepenultimū.

apud latinos. penultimū. & antepenultimū. tenet. ultimum. nūquā.
Circūflexus quotlibet syllabarū sit dictio. non tenebit nisi pe-

nultimū locū. Grauis uero poni in eadē dictione. tūcū acuto

tūcū circūflexo potest. & hoc illi non ē cōmune cū ceteris.

Ergo monosyllabas quę correptā uocalē habebunt. acuto accentu
pnuntiabimur. ut pax. pīx. fax. nīx. nox. nūx.

Quę pductā uoca-
lē habebunt. circūflexo accentu pnuntiabimur. ut res. pes
dōs. spēs.

Indissyllabis. quę priorē pductā habuerunt. &
posteriorē correptā. priorē syllabā circū flectemur. ut metā
crēta.

Ubi tūcū pducte fuerint. ut leges. tūcū posterior sylla-
ba pducta fuerit. acuemur priorē. ut nepos. Siue illa correpta
fuerit. siue pducta.

Vbi autē abge breues fuerint. porē acu-
emur. ut bonus. malus. In trissyllabis autē. & tetrasyllabis. & de-
inceps. Si penultima correpta fuerit. acuemur ante penultimā.

ut tullius. hostilius. Si penultima positione longa fuerit. ipsā
acuemur. & antepenultimā. graui accentu. pnuntiabimur. ut
excellus. metellus. Ita tamē si positione longa non exmuta &
liquida fuerit. nā mutabit accentū. ut saretra. latebre. tene-

bre. Si ultima breuis fuerit. penultima uero natura longa.
penultima circū flectetur. ut cetheus. posus. Si ultima quoq;
natura longa fuerit. penultima acuetur. ut achene. micene.

In cōpositis dictionib; unū. accentus ē. nō minū. quā in una parte
orationis. ut malesan. interea loci. Accentus in integris dic-
tionib; obseruantur. In interiectionib; & in peregrinis. & in
barbaris nominib; nulli certis accentus. Accentū legē. tūcū
discinguendi. tūcū pnuntiandi. ratio. tūcū discernende ambigui-

exceptis. bis. & ter.

Om̃s fere conuinciones corripunt sed quę a. t. i. termi-
nantur pducunt. excepto ita quia & nisi. Item quę. m̃n.
disimilit siante eam. i. habuerit pducunt ut sin;

Accussatiue p̃positiones. absq; his quę ma. exeunt & una
monosilaba. cis breuant. Ablatiue uero. ille monosi-
labę longe sunt. quę aut uocali constant ut. a. aut uo-
calib; t̃minant ut de. S; utriusq; casus p̃positiones om̃s
breues eẽ. nondubiu. R e ut ubiq; breuiant. ut remitto
excepto cū refret distat significat. ut ē. illud. lam nec
mutari pabula refret. & una uerbo retio. ut reice ne
maculis infusca; uellera pullis nacentu. e in t̃lectione.

Om̃s int̃lectiones si monosilabę fuerint pducunt ut
heu. Ceterę ū exemplo similiu partiu orationis exis-
timandę sunt. ut pape. hęc monib; partib; obseruanda s̃t.
exceptis quę aut dyptongo aut positione longę sunt;

*Gram.
Liber III.
519-528*

PRISCIANI GRAMMATICI DE ACCENTIBUS LIBER INCIPIT

Littera ē elementū uocis. quę cū scribitur & in uoce minime
resonat. nihil aliud quā nota ad informandū elementū eẽ caput.
S; cū ex sono. in uocē p̃cipit elementū uocabulū c̃cipit. Et dū ratio
ita sese habeat quasi ymago hui rei eẽ uidet. quippe cū uari-
pulsio ictu linguę c̃stat. unde uox format. Sic nāq; corp eẽ
ostendit. Nā & si corp non eẽt. audit̃ aĩrū ū minime p̃-
teret. S; cū tangit auditū. & uertat elementū. tripartite
diuidit. altitudinē scilicet. latitudinē. & longitudinē. Nam
quippe littera altitudinē in p̃nuntiatione. Latitudinē
in spū. Longitudinē in c̃p̃. hoc ē si aliter aut late aut
ardetur. Habent etiā syllabę suū elementū q̃d pducunt.
S; ut elementū litterarū & syllabarū. hoc d̃ct̃ uidet.
q̃d elementū litterarū ē uox p̃nuntiationis. & syllabarū
h̃c pducunt q̃d d̃ct̃. Ch̃i ē cū aliud elementū

